

θίνης (IG II² 1668) από τὸ ἔτος 347/46. Ἀριστερῆ τοῦ κατὰ τὸ κέντρον λίθου ἢ παρίνη πλάξ μετὰ τὴν γνωστὴν βουστροφηδὸν γεγραμμένη ἐπιγραφὴν (IG I² 463) καὶ παρ' αὐτὴν ἡ στήλη, μετὰ τὰς ἀναγλύφους μορφὰς ἄνω, περιέχει ψηφίσματα διὰ τοὺς Μεθωναίους ἀπὸ τὴν χρονικὴν περιόδον 428-23 π.Χ. (IG I² 57). Ὑπεράνω τούτων ἐπὶ τοῦ τοίχου ἀριστερῆ μὲν ἡ στήλη διὰ τὸν Παλαισκιάθιον Οἰνιάδην (IG I² 118) ἀπὸ τὸ ἔτος 408/7, δεξιᾷ δὲ διὰ τὸν Θεσσαλὸν Κάλλιππον (IG II² 27) ἐκ τῆς χρονικῆς περιόδου 394-87 π.Χ. Εἰς τὸν Πί ν. 3, β, δεξιᾷ τῶ εἰσερχομένῳ, ὁ μέλας λίθος προέρχεται ἀπὸ τὴν Θήραν καὶ αἱ ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ ἐπιγραφῆν (IG XII 3, 762) ἀνήκουν εἰς τὸ 600 π.Χ. περίπου. Εἰς τὴν γωνίαν ἐπὶ συγχρόνου βάθρου εἶναι ἡ περιφερικὴ βάσις ἀπὸ τὴν Αἰξωνὴν μετὰ ἀναγραφὰς νικῶν εἰς τὰ κατ' ἄγρους Διονύσια (IG II² 3091). Πρὸ ταύτης ἐπὶ συγχρόνου βάθρου τετραπλευρὸς πλάξ μετὰ ἀνάγλυφον ἀσπίδα· ἐπὶ ταύτης ἔχουν ἀναγραφῆν τὰ ὀνόματα τῶν Ἀθηναίων ἐφήβων κατὰ τὸ ἔτος 144/5—148/9 μ.Χ. (IG II² 2051).

Εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην ἐξετέθησαν 48 ἐν δλω λίθοι, αἱ ἐπιγραφῆν τῶν ὁποίων (βαμὸς Πεισιστράτου, ἐπιγραφὴ Ἑκατομπέδου, ἀποικίας εἰς Βρέαν, ἀπολογισμοὶ Ἐρεχθείου, νεωστὶ κομισθεῖσα ἐκ Τροϊζήνης ἐπιγραφὴ κλπ.) ἀνάγονται εἰς τὴν χρονικὴν περιόδον ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 6ου π.Χ. αἰῶνος μέχρι τοῦ ἔτους 301 μ.Χ. (Διάταγμα Διοκλητιανοῦ).

Ὁ Πί ν α ξ 3 γ δεικνύει τμήμα μιᾶς τῶν νέων αἰθουσῶν, τῆς ὑπ' ἀριθ. 6, εἰδικῶς τὸ δεξιὸν τῆς μετὰ τὰς τρεῖς ἐπαλλήλους σειρὰς ρυμῶν εἰς τὰ πλάγια καὶ τεσσάρων κατὰ τὸ μέσον. Εἰς τὸ βάθος ἡ μικρὰ αἴθουσα μετὰ τὰς μὴ ἀττικὰς ἐπιγραφὰς.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ Θ. ΜΙΤΣΟΣ

*

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ (1961)

Τὸ Βυζαντινὸν Μοῦσεῖον ἀπέκτησεν κατὰ τὸ 1961 τὰ κάτωθι ἀντικείμενα :

Α'. Ἐκ περισυλλογῆς :

1) Προτάσει τῆς Διευθύνσεως τοῦ Βυζαντινοῦ Μοῦσεῖου, ἡ Α' Ἐφορεία Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων περισυνέλεξεν ἀπὸ τῶν χώρων περὶ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοῦ Ὠρολογίου τοῦ Κυρρήστου, τρίακόνα πέντε ἀρχιτεκτονικὰ μέλη καὶ ἄλλα γλυπτὰ ἐκ παλαιοχριστιανικῶν καὶ Βυζαντινῶν ναῶν ἅτινα παρέδωσεν εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μοῦσεῖον (Πί ν. 4 α), (B.M. 3145-3179).

2) Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ παρέ-

δωκεν ἐπίσης τρία τεμάχια θωρακίων (B.M. 3143 καὶ 3144) εὑρεθέντα εἰς τὴν Ἀγοράν, ἅτινα κατὰ διαπίστωσιν τῆς δ. Α. Frantz ἀνήκουν εἰς θωράκια τοῦ Βυζαντινοῦ Μοῦσεῖου.

Β'. Ἐξ ἀγορᾶς :

1) Ζεύγος χρυσῶν ἐνωτίων βυζαντινῶν χρόνων (B.M. 3184).

2) Εἰκὼν Πέτρου καὶ Παύλου, 14ου αἰ. (Διαστ. 0,53Χ0,40, B.M. 3187).

3) Εἰκὼν Ἀγίου Δημητρίου, 16 αἰ. (Διαστ. 0,14 Χ0,12 μ., B.M. 3185).

4) Εἰκονίδιον Μεταμορφώσεως, μεταβυζαντινῆς τέχνης, περὶ τὸ 1600, μετὰ δυτικὴν ἐπίδρασιν (Διαστ. 0,15Χ0,09, B.M. 3186).

Γ'. Ἐκ δωρεᾶς :

1) Σταυρὸς μετάλλινος μετ' ἐγκαρτάκτων διακοσμῶσεων (Διαστ. 0,30Χ0,16, B.M. 3180).

2) Σταυροῦ ἐγκολπίου κοίλου ἐκ μετάλλου τὸ ἕμισυ (Διαστ. 0,06Χ0,045, B.M. 3181).

Κατὰ τὸ 1961 ἐσυνεχίσθη ἡ φωτογράφησις ἀντικειμένων τοῦ Μοῦσεῖου καὶ ἡ δελτιογράφησις αὐτῶν. Ἐτελείωσεν ἡ καταλογογράφησις τῆς συλλογῆς κεραμικῆς, ἤρχισε δὲ ἡ κατάρτισις εἰδικοῦ βιβλιογραφικοῦ ἀρχείου δι' ἀποδελτιώσεως κατ' ἀρχὰς τῶν μελετῶν τῆς τελευταίας δεκαετίας ἐπὶ θεμάτων βυζαντινῆς τέχνης. Τὸ ἀρχεῖον τοῦτο ἐτοιμάζεται ὡς προεργασία διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν ἐκδοθησομένων ἐπιστημονικῶν καταλόγων τοῦ Μοῦσεῖου.

Εἰς τὴν αἴθουσαν βυζαντινῶν εἰκόνων ἐξετέθησαν ἐπὶ εἰδικῶν ἀναλογίων διὰ πρώτην φοράν τρεῖς μεγάλοι ἀμφιπρόσωποι εἰκόνες 14ου αἰ. τῶν ὁποίων ἡ ἑτέρα ὄψις ἀπεκαλύφθη ἢ συντηρήθη εἰς τὸ Ἐργαστήριον τοῦ Μοῦσεῖου (εἰκ. 169, Θεοτόκος Ὀδηγήτρια, Πί ν. 4 β-γ). Εἰς τὸ Ἐργαστήριον ἐγένοντο προσέτι ἐργασίαι συντηρήσεως καὶ καθαρισμοῦ πολλῶν ἐκ τῶν εἰκόνων τῆς συλλογῆς τοῦ Βυζαντινοῦ Μοῦσεῖου.

Κίνησις τοῦ Μοῦσεῖου

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκεπτῶν ηὐξήθη αἰσθητῶς. Τὸν Ἰούνιον ἐγένοντο αἱ κατ' ἔτος ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ἐπὶ θεμάτων βυζαντινῆς τέχνης, ὀργανωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας.

Προσέτι εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μοῦσεῖον ἤρχισεν ἡ προετοιμασία διεθνoῦς Ἐκθέσεως Βυζαντινῆς Τέχνης, ἥτις θὰ γίνῃ ἐν Ἀθήναις, τὴν ἀνοίξιν τοῦ 1964, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

ΜΑΝ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

*

Βυζαντινόν Μουσείον: α. Ἐπιστύλιον περιτύλεγν ἀπὸ τὸν ἀρχαιολογικὸν χώρον τοῦ Ὁρολόγιου Κυρρήστου. 10^{ου}-11^{ου} αἰ., β. Θεοτόκος Ὁδηγήτρια πρὸ τοῦ καθαρισμοῦ (19^{ου} αἰ.). Παράστασις εὐρισκομένη ἐπὶ τῆς ἑτέρας ὀψείως τῆς εἰκόνης τῆς Σταυρώσεως, γ. Ἡ αὐτὴ παράστασις μετὰ τὸν καθαρισμὸν (14^{ου} αἰ.).

ΜΑΝ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ